

duurzaamplus.nl
zelfstandig, onafhankelijk en ter zake

Carlos steunt eis van studenten tot verduurzaming onderwijs

Editor Désirée Crommelin, 07/10/2012

JONGEREN HEBBEN DE TOEKOMST, ZIJ ZIJN DE TOEKOMST! Waarom, zo vraagt prins Carlos zich af, is dan verduurzaming in het curriculum van het onderwijs niet of nauwelijks terug te vinden? Waarom moeten studenten zelf aangeven dat zij te weinig kennis krijgen aangereikt om aan een maatschappij te werken waarin zij geloven?

Laat ik beginnen met me te verontschuldigen: deze column is – om mij eens populair uit te drukken – deels ‘gejat’. En dat ook nog eens zonder toestemming van de eigenaren. Bij deze bied ik hen – de jonge mensen achter het onderstaand initiatief – dan ook mijn excuses aan en hoop dat zij het mij niet kwalijk nemen dat ik een deel van hun teksten gebruik. Tegelijkertijd wil ik hen een groot compliment maken en hen danken voor de energie en hoop die ik krijg van oproepen als deze:

‘Wij, studenten van hogescholen en universiteiten, willen werken aan een duurzame samenleving. Een samenleving met een toekomst gebaseerd op een circulaire economie die draait op groene energie. Een samenleving waarin het prettig toeven is, hier en nu én daar en morgen. Wij willen de kennis en vaardigheden verwerven om die samenleving tot stand te laten komen Daarom vragen wij aan alle bestuurders om binnen vier jaar ervoor te zorgen dat....:’

En vervolgens worden er tien concrete voorstellen gedaan om aan de ‘eisen’ van deze studenten te voldoen. Heldere taal en voor een ieder te begrijpen. Wie het wil lezen kan het vinden op www.manifestvanmorgen.nl.

Bovenstaande oproep is mij uit het hart gegrepen. Het is mij al jarenlang een doorn in het oog dat duurzaamheid niet is geïntegreerd in het voortgezet onderwijs. Het aloude cliché zegt dat de jeugd de toekomst heeft. Waarom is duurzaamheid dan niet of nauwelijks in ons onderwijs terug te vinden? Waarom moeten studenten zelf aangeven dat zij te weinig kennis krijgen aangereikt om aan een maatschappij te werken waarin zij zelf geloven?

Ik voel me bevoorrecht dat ik in het afgelopen decennium van de meest uiteenlopende duurzaamheidsprojecten kennis heb kunnen nemen. Onder meer vanuit de stichting INSID wordt er geprobeerd goede ideeën en initiatieven met raad en daad bij te staan. Het is iedere keer weer hartverwarmend en hoopgevend om te zien hoe mensen uit alle

lagen van de maatschappij zich inzetten voor een duurzame samenleving. Hun passie, visies en doorzettingsvermogen werken aanstekelijk. Projecten van of voor jongeren dragen daarbij voor mij extra licht met zich mee, want zij zijn de pijlers voor die duurzame toekomst. Als zij zich er niet sterk voor maken, zijn alle summits, workshops, conferenties, vergaderingen en congressen die de ‘volwassenen-in-pakken’ anno nu met de beste bedoelingen organiseren, voor niets.

Zoals gezegd staan in het ‘Manifest van Morgen’ tien voorstellen om duurzaamheid een structurele plaats te geven in opleidingen. Daarbij wil ik toch even stilstaan bij de ‘eis’ die op nummer 1 van de lijst staat, namelijk dat binnen vier jaar:

‘duurzaamheid is ingebed in het curriculum van iedere opleiding in het hoger onderwijs en dat het duurzaamheidscurriculum transparant en toegankelijk is voor iedere student’.

Dit is een cruciaal punt. Nederland heeft gelukkig een gestaag groeiende lijst van hoogleraren in duurzaamheid. Een aantal van hen ontmoet ik met enige regelmaat en keer op keer raak ik geïnspireerd en ben ik onder de indruk van hun kennis en bevlogenheid. Maar wat het ‘Manifest van Morgen’ feitelijk zegt, is dat speciale leerstoelen niet voldoende zijn om duurzaamheid te verankeren in het hoger onderwijs. Duurzaamheid is relevant voor iedere opleiding en moet als zodanig worden geïntegreerd.

Moèt! Want als de opleidingen van het voortgezet onderwijs – waarbij overigens ook het MBO niet kan worden vergeten – jonge mensen de basisprincipes en kernwaarden van duurzaamheid niet meegeven, hoe kunnen wij dan later van hen verwachten dat zij kunnen werken aan een welvaart die we wèl vol kunnen houden en die wèl eerlijk is verdeeld?

Jongeren hebben niet alleen de toekomst, zij zijn de toekomst. Er ligt bij hen een zware verantwoordelijkheid en daarom is het bijzonder hoopgevend dat er op de Dag van de Duurzaamheid dit signaal juist door studenten wordt afgegeven.

Ik hoop dat op deze dag docenten en bestuurders van de betreffende onderwijsinstellingen willen luisteren naar het ‘college’ dat hun studenten hen aanbieden.

En tot de studenten die het initiatief hebben genomen wil ik nog zeggen: Dank. Als jullie onze toekomst gaan maken, heb ik er alle vertrouwen in dat het goed komt.

Prins Carlos de Bourbon de Parme